

“การเสวนากับผู้นับถือศาสนาอื่นๆ”

จุดประสงค์ เพื่อ คริสตชนเห็นความสำคัญของการเสวนากับผู้นับถือศาสนา
อื่นๆ ในชุมชนของตน



มาลีและจินดาเป็นเพื่อนรักกัน เขามักพบกันที่ตลาดใกล้ๆ บ้านเสมอ บางครั้งทั้งสองก็ไปรับประทานอาหาร หรือกินกาแฟร่วมกัน ลูกๆ ของเขาก็เรียนโรงเรียนเดียวกัน ทั้งสองครอบครัวพบกันอย่างสม่ำเสมอ อาทิตย์หนึ่งหลังมิสซา คุณพ่อเจ้าวัดประกาศว่าจะมีการจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติเรื่องการเสวนากับผู้นับถือศาสนาอื่น แก่บรรดาผู้นำชุมชนและผู้สนใจ และมาลีก็ได้รับเชิญในการสัมมนานั้นด้วย เธอไม่เข้าใจว่าทำไมต้องมีการสัมมนาเรื่องนี้ในเมื่อศาสนาเป็นเรื่องทางจิตใจและเป็นสิทธิ์ของแต่ละคนที่จะนับถืออะไร และเธอกับจินดาซึ่งนับถือศาสนาพุทธก็คบกันมากกว่าสิบปีแล้ว เราเคารพกันไม่เคยมีปัญหาในมิตรภาพ เธอจำเป็นต้องเรียนรู้อะไรมากไปกว่าการอยู่ร่วมกับศาสนาอื่นอย่างสันติอีกหรือ

คุณพ่อเจ้าอาวาสอธิบาย “การสนทนากับเพื่อนต่างศาสนามีหลายระดับ” คุณพ่อเสริม “ในระดับของการเสวนาเราได้รับการเชื่อเชิญ ให้พูดในสิ่งที่แต่ละคนเชื่อ ในสิ่งที่แต่ละคนหวัง และฟังเขาโดยเฉพาะเมื่อมีปัญหาในชีวิต เราจะฟังว่าเพื่อนของเรามีมุมมองและทางออกในปัญหาต่างๆ อย่างไร เขามีมุมมอง

เกี่ยวกับชีวิต ความตายและพระเจ้าอย่างไร ดังนั้นการเสวนาจึงไม่ใช่การพูดคุยสนทนาในเรื่องทั่วไป เหมือนที่มาลีเข้าใจ” มาลีได้ร่วมการสนทนาและทำให้เธอสามารถเสวนากับจินดาได้อย่างมั่นใจ



1. จากเรื่องข้างต้น ท่านเห็นว่ามิเหตุผลอะไรที่มาลีควรเสวนาเกี่ยวกับความเชื่อกับเพื่อนของเธอ
2. ท่านมีเหตุผลอะไรเพิ่มเติมเกี่ยวกับความจำเป็นของการเสวนาหรือไม่



มัทธิว 5:13-16

13 “ท่านทั้งหลายเป็นเกลือแห่งโลก ถ้าเกลือนั้นหมดรสเค็มไปแล้ว จะทำให้กลับเค็มอีกได้อย่างไร ตั้งแต่นั้นไปก็ไม่เป็นประโยชน์อะไร มิแต่จะถูกทิ้งเสียให้คนเหยียบย่ำ 14 “ท่านทั้งหลายเป็นความสว่างของโลก นครซึ่งอยู่บนภูเขา จะถูกปิดบังไว้ไม่ได้ 15 เมื่อจุดตะเกียงแล้วไม่มีผู้ใดเอาถังครอบไว้ ย่อมตั้งไว้บนเชิงตะเกียง จะได้ส่องสว่างแก่ทุกคนที่อยู่ในบ้านนั้น 16 ทำนองเดียวกัน

พวกท่านจงส่องสว่างแก่คนทั้งปวง เพื่อว่าเมื่อเขาทั้งหลายได้เห็นความดีที่ท่าน
ทำ พวกเขาจะได้สรรเสริญพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์



1. ให้เลือกประโยคหรือวลีที่ท่านประทับใจ (กล่าว 3 ครั้ง) หลังจากนั้นเงียบ 2 นาที
2. พระเจ้าบอกอะไรกับฉันผ่านทางพระวาจาที่อ่านนี้



ร่วมกันหาข้อปฏิบัติเพื่อการเสวนาในชุมชนของเรา

บทเสริม

งานศาสนสัมพันธ์ คือ การแสดงความรัก ความเป็นมิตร ความเมตตาปราณี
ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การช่วยเหลือกันและกัน และการเข้าใจที่ดีต่อกัน ระหว่าง
ผู้ที่มีความเชื่อแตกต่างกัน เพื่อให้ทุกคนได้อยู่กันอย่างพี่น้องอย่างสันติสุขและ
อย่างรักใคร่ปรองดองกัน

ไม่เป็นศัตรูต่อกันนอกจากนี้งานศาสนสัมพันธ์ยังรวมถึงงาน “เสวนาธรรม” เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนข้อธรรมของกันและกันแบบเปิดใจกว้าง

เพื่อจะได้เรียนรู้ข้อความเชื่อของผู้อื่น เพื่อให้เข้าใจกันและกันลึกซึ้งยิ่งขึ้นนอกจากนี้อาจรวมถึงการทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาทางด้านสังคม และเศรษฐกิจร่วมกัน เพื่อความอยู่ดีกินดี ความปลอดภัย และสันติยุติธรรมร่วมกันด้วย

คำสอนของพระศาสนจักร

พระศาสนจักรได้ตอบสนองต่อสภาพความเป็นจริงที่ผ่านมามีอุปสรรคหลายประการที่เป็นแนวคิดที่ต้องปรับปรุง เช่น แนวคิดที่ว่า “นอกพระศาสนจักรไม่มีความรอด” (โอรีเยน ค.ศ. 254) ว่าเป็นความคิดที่ไม่สอดคล้องกับสมัยปัจจุบัน จึงขอเสนอท่าทีใหม่ของพระศาสนจักรยุคปัจจุบันคือ

1 สถาปณานาวาติกัณฑ์ 2 (ค.ศ. 1962-1965)

เชิญชวนสนับสนุนส่งเสริมคริสตศาสนิกชนนิกายต่างๆ ให้กลับมารวมกันใหม่ ให้พระศาสนจักรทำศาสนสัมพันธ์กับทุกนิกาย ทุกศาสนา โดยออกเอกสารต่างๆ ดังนี้ :

(มิถุนายน 2016)

1.1. กฤษฎีกาว่าด้วย “คริสตศาสนสัมพันธ์” (Unitatis Redintegratio) (21 พ.ย 1964) ให้คริสต์ศาสนิกชนทุกนิกายกลับมาสร้างเอกภาพกันใหม่ “ให้เราก้าวไปหาเขาก่อน” (ข้อ 4)

1.2. คำแถลงว่าด้วย “ความสัมพันธ์กับศาสนาที่มีใช้คริสตศาสนา” (Nostra Aetate) (28 ต.ค 1965) “มนุษย์ทุกชาติเป็นประชาคมเดียวกัน มีต้นกำเนิดเดียวกัน มีจุดหมายปลายทางเดียวกัน” “พระศาสนจักรประณามการแบ่งแยก การเบียดเบียนรังแกใดๆ เพราะเรื่องชาติ ผิว ศาสนา เพราะผิดต่อจิตตารมณ์ของพระเยซูคริสตเจ้า”

การอธิษฐานร่วมกันเพื่อสันติภาพของโลก พระองค์ตรัสว่า “ผู้นับถือศาสนาต่างๆ ยังสามารถอุทิศตนในการอธิษฐานภาวนาและร่วมกันทำงานเพื่อสันติภาพและความดีงามของมนุษยชาติได้โดยไม่ต้องละทิ้งศาสนาของตน”

“พระศาสนจักรคาทอลิกไม่ปฏิเสธสิ่งใดที่จริง ที่ศักดิ์สิทธิ์ในศาสนาต่างๆ ซึ่งนำแสงสว่างแห่งองค์ความจริงมาให้” พระศาสนจักรมีทัศนคติที่ดีต่อศาสนาอื่นมากขึ้น ไม่เรียกศาสนาเท็จเทียม

1.3. คำแถลงว่าด้วย “เสรีภาพในการถือศาสนา” (Dignitatis Humanae) (7 ธ.ค 1965) “บุคคลมนุษย์ทรงไว้ซึ่งสิทธิที่จะมีเสรีภาพในการถือศาสนาต้องไม่ถูกขัดขวางหรือถูกบังคับ” ให้ความเคารพสิทธิและเสรีภาพของกันและกัน

2. สมณสาสน์ “พระศาสนจักรในเอเชีย” (Ecclesia in Asia) (9 พ.ย 1999)

ข้อ 29 “พระศาสนจักรต้องเสวนากับชนทุกชาติ ทุกกาลเวลาและสถานที่...ต้องออกไปพบกับประชาชนโลก ขยายจากโลกคริสตชนไปยังผู้นับถือศาสนาอื่น...”“การเสวนากับคริสตชนและกับศาสนาอื่นนับเป็นส่วนหนึ่งแห่งกระแสเรียกของพระศาสนจักร”

ข้อ 30 “การเสวนากับคริสตจักรต่างๆ และกับศาสนาอื่นนับเป็นการท้าทายมาก โดยเฉพาะพระ ศาสนจักรในเอเชีย คริสตศาสนาที่แบ่งแยกกัน นับเป็นที่สะดุดและเป็นอุปสรรคต่อการแพร่ธรรมในเอเชีย” “ทุกคนต้องมีความรัก ความตั้งใจดีเพื่อจะได้มองเห็นและยอมรับสิ่งที่ดีและน่าสรรเสริญ... ต้องมีความปรารถนาแท้จริงที่จะปรับปรุงและฟื้นฟูตนเอง”

ข้อ 31 “การเสวนากับศาสนาอื่นมิใช่เป็นเพียงการส่งเสริมความเข้าใจ และเพิ่มพูนความรู้ให้แก่กันและกัน หากแต่เป็นส่วนหนึ่งแห่งพันธกิจการแพร่ธรรมของพระศาสนจักร” (ข้อ 31)

3. สมณสาสน์ “เริ่มต้นสหัสวรรษใหม่” (Novo Millennio Ineunte) (6 ม.ค 2001)

“การเสวนากับศาสนาอื่นเป็นสิ่งท้าทายอันยิ่งใหญ่ในสหัสวรรษใหม่นี้ ในบรรยากาศของความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรมและศาสนา...เป็นการวางรากฐานที่มั่นคงแห่งสันติภาพ” (ข้อ 54)

ผลดีของศาสนสัมพันธ์

หากคริสตชนดำเนินตนเรื่อง “ศาสนสัมพันธ์” อย่างถูกต้องและรอบคอบ จะทำให้เกิดผลดีต่อ คริสตชนอย่างมากมาย

1 เกิดความเข้าใจดีต่อกันระหว่างศาสนิก เกิดการรับรู้คุณค่าอันดีงามของแต่ละศาสนา เกิดความเคารพต่อศักดิ์ศรีและสิทธิของกัน เกิดความรู้จักกันและเรียนรู้ข้อคำสอน ประสพการณ์ทางศาสนาของกันและกัน

2 เกิดการยอมรับว่า ศาสนาไหนก็มีความดี มีทั้งที่เหมือนกันและแตกต่างกัน ไม่มีศาสนาไหนไม่ดี UNITY IN DIVERSITY (เป็นหนึ่งเดียวกันในความหลากหลาย) ความแตกต่างต้องไม่ทำให้เราแตกแยกไม่ถือว่าศาสนาของตนดีกว่าของคนอื่น (มีปมแข็ง) ไม่มีอคติ ไม่ดูถูกดูแคลน ไม่รังเกียจระแวงสงสัย อันนำไปสู่การทะเลาะวิวาท ดีกว่าต่างคนต่างอยู่ ต่างคนต่างทำ

อยู่ในโลกแคบของตัวเอง (แต่มีใช้การเอาศาสนามารวมๆ กันแบบ Syncretism)

3 เกิด GRAT ภาพ ความจริงใจ ความเป็นมิตร สันติภาพและความร่วมมือร่วมพลังสร้างสรรค์สังคมสมเด็จพระสันตะปาปา ยอห์น ปอลที่ 2 ทรงเตือนคริสตชนในการประกาศศาสนาว่า “เราประกาศศาสนามิใช่เพราะเราถือว่าศาสนาของเราดีกว่าของคนอื่น แต่เราประกาศเพราะความรัก นั่นคือเราแบ่งปันสิ่งดีๆ ของเราให้แก่ผู้อื่น เพราะคนอื่นก็มีสิทธิ์ที่จะได้รับ ที่จะได้ยินข่าวดี”

อ้างอิงจาก เอกสารคณะกรรมการคาทอลิกเพื่อศาสนสัมพันธ์และคริสตศาสนสัมพันธ์ www.cidcu.cbct.net